

Af praktiske grunde er det fastsat, at frivillig registrering kun kan ske for en periode af mindst 2 år.

Som nævnt skal virksomheder, der frivilligt registreres, svare afgift af afsætningen af de ydelser, som omfattes af den frivillige registrering. Heri ligger, at der skal svares afgift af alle ydelser af den pågældende art, som virksomheden afsætter, uanset til hvem afsætningen sker.

I afsnit III er anført reglerne for fastsættelsen af den afgiftspligtige værdi, d. v. s. den værdi, hvoraf afgiften skal beregnes ved afsætningen.

Til § 7.

Paragraffens stk. 1 indeholder den hovedregel, at den afgiftspligtige værdi er vederlaget, afgiften ikke medregnet.

Da fradrag for indgående afgift kun kan opnås for leverancer, der er faktureret med afgift, og da afgiften skal være anført særskilt på fakturaerne, er det mest hensigtsmæssigt at fastsætte den afgiftspligtige værdi til vederlaget eksklusiv afgift.

I stk. 2, punkt a, er det fastsat, at den afgiftspligtige værdi skal indbefatte afgifter i henhold til andre afgiftslove, der opkræves af tidligere omsætningsled, er betalt ved indførsel fra udlandet, eller som det påhviler virksomheden at betale i forbindelse med den pågældende omsætning. En sådan regel er nødvendig af praktiske grunde, da det enkelte omsætningsled, herunder detailhandelen, i mange tilfælde ikke kender størrelsen af de specielle forbrugsafgifter, som er betalt i tidligere omsætningsled. Reglen vil lette detailhandlernes opgørelse af den afgiftspligtige omsætning.

Det bemærkes, at omsætningsafgiften af motor-køretøjer (registreringsafgiften) i princippet skal betales af den, der lader motorkøretøjet indregistrere, d. v. s. af køberen, og således først erlægges, efter at automobilforhandleren har solgt køretøjet. Registreringsafgiften skal derfor ikke medregnes til den afgiftspligtige værdi for nye køretøjer.

Ifølge stk. 2, punkt b, skal der ved afgiftsberegningen medregnes de udgifter til emballage, forsendelse, forsikring o. lign., som indgår i prisen, eller for hvilke leverandøren afkræver modtageren særskilt betaling. Bestemmelserne er nødvendige af praktiske grunde.

Paragraffens stk. 2, punkt c, bestemmer, at den afgiftspligtige værdi skal indbefatte tilslutnings- og oprettelsesafgifter og andre beløb, som leverandøren afkræver modtageren som betingelse for levering af varer og afgiftspligtige ydelser. Ved påbegyndelsen af leverancer af gas, vand, elektricitet og

varme samt ved oprettelse af telefon er det almindeligt, at leverandøren opkræver et éngangsvederlag, der f. eks. betegnes tilslutningsafgift eller oprettelsesafgift. I andre tilfælde opkræves sådanne éngangsvederlag ikke, men leverandørens betaling for de løbende leverancer er tilsvarende højere.

Bestemmelsen i punkt c fandtes ikke i de tidligere lovforslag. Ved at optage bestemmelsen i lovtæksten præciseres det, at der skal svares afgift af de nævnte éngangsvederlag og andre beløb, der betales som betingelse for en leverance. Der sikres herved en afgiftsmæssig ligestilling på dette område, uanset hvilken prispolitik de enkelte leverandører fører.

Bestemmelserne i punkt d og e svarer til reglerne i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift. Herefter skal der i den afgiftspligtige værdi medregnes agentprovision o. lign. samt auktionssalær. Der kan heller ikke ved afgiftsberegningen foretages fradrag for kasserabatter og andre rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen (faktureringen). Denne bestemmelse er nødvendig, da der af hensyn til modtagerens fradragsret for indgående afgift skal udstedes fakturaer med særskilt anførsel af afgiften; leverandøren kan på tidspunktet for fakturaens udstedelse ikke vide, om rabatten bliver effektiv.

I punkt f er det endelig fastsat, at afbetalings-tillæg, finansieringstillæg, rentetillæg o. lign. skal medregnes til den afgiftspligtige værdi. Denne bestemmelse hænger nøje sammen med de foreslåede regler om opgørelse af den afgiftspligtige omsætning, jfr. nærmere bemærkningerne til lovforslagets §§ 14 og 15.

Stk. 3 er ny i forhold til de tidligere lovforslag og skyldes ønske fra erhvervslivet om, at det i lovtæksten udtrykkeligt fastsættes, at almindelige kreditrenter, der ydes ved henstand med købesummens betaling, kan holdes uden for den afgiftspligtige værdi. Den nye bestemmelse fastsætter, at renter, der beregnes af den til enhver tid skyldige del af købesummen, kan holdes uden for den afgiftspligtige værdi på betingelse af, at det af købekontrakten eller bilag vedrørende de enkelte betalinger fremgår, hvor meget renten udgør af betalingerne.

Til § 8.

Paragrafferne 8 og 9 indeholder bestemmelser om, hvorledes afgiften beregnes i de tilfælde, hvor afgiftsberigtigelsen ikke sker i forbindelse med afsætning på almindelig forretningsmæssig basis. I disse tilfælde kan afgiftsberigtigelsen ikke uden vi-